

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 910/13850/13

05.08.13

За позовом Публічного акціонерного товариства «Судноплавна компанія «Укррічфлот»
до 1. Міністерства інфраструктури України
2. Фонду державного майна України
3. Державного підприємства «Адміністрація річкових портів»
4. Державного підприємства «Херсонський морський торговельний порт»
про встановлення сервіту

Суддя Босній В.П.

Представники сторін:

від позивача: Кішинський Д.Г.
від відповідача 1: Зеліньська Л.М.
від відповідача 2: Склирук Ю.В.
від відповідача 3: Сімон І.В.
від відповідача 4: Горбачевська К.В.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Публічне акціонерне товариство «Судноплавна компанія «Укррічфлот» (надалі – ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот») звернулось до господарського суду міста Києва із позовом до Міністерства інфраструктури України, Фонду державного майна України, Державного підприємства «Адміністрація річкових портів» та Державного підприємства «Херсонський морський торговельний порт» про встановлення сервіту.

Позовні вимоги обґрунтовані тим, що задоволення виробничих потреб, забезпечення технічного обслуговування гідротехнічних споруд, не можуть бути задоволені будь-яким іншим способом, ніж встановлення сервіту на річкові гідротехнічні споруди.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 22.07.2013 р. порушено провадження у справі та призначено її до розгляду на 05.08.2013 р.

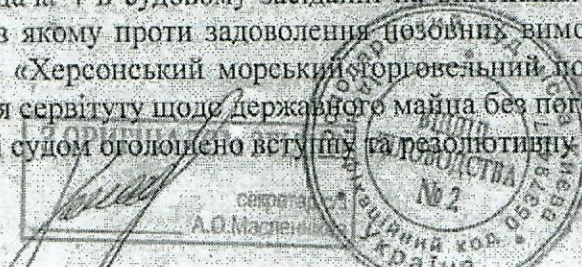
Представник позивача в судові засідання з'явився, на виконання вимог ухвали суду надав документи та пояснення стосовно суті спору, позовні вимоги підтримав у повному обсязі.

В судові засідання представник відповідача 1 з'явилася, вимоги ухвали суду виконала, надала відзив на позовну заяву, в якому проти задоволення позовних вимог заперечувала повністю з огляду на те, що у позивача відсутнє право на встановлення сервіту, оскільки існує можливість задоволення його інтересів шляхом укладення договорів управління майном.

Представники відповідача 2 та 3 в судові засідання з'явилися, вимоги ухвали суду виконали частково, проти задоволення позовних вимог заперечували.

Представник відповідача 4 в судовому засіданні на виконання вимог ухвали суду надав відзив на позовну заяву, в якому проти задоволення позовних вимог заперечував, оскільки у Державного підприємства «Херсонський морський торговельний порт» відсутні підстави для самостійного встановлення сервіту щодо державного майна без погодження з відповідачем 1.

В судовому засіданні судом оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

*15144078*1*

У судовому засіданні складався протокол згідно статті 81-1 Господарського процесуального кодексу України.

Розглянувши подані документи і матеріали, заслухавши пояснення представників сторін, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, господарський суд міста Києва, -

ВСТАНОВИВ:

08.05.1992 р. відповідно до спільного протоколу Фонду державного майна України та Міністерства України у справах роздержавлення власності і монополізації виробництва було затверджено Концепцію перетворення Українського міжгалузевого державного об'єднання річкового флоту «Укррічфлот» в процесі приватизації.

У відповідності до затвердженої концепції, наказом Фонду державного майна України від 10.11.1992 р. №477 «Про перетворення підприємств і організацій Українського міжгалузевого державного об'єднання річкового флоту «Укррічфлот» в акціонерні товариства» на базі державного майна транзитного (магістрального) флоту, головного підприємства, 20 підприємств та структурних одиниць «Укррічфлот» було утворено Державну акціонерну судноплавну компанію «Укррічфлот», до складу якої увійшов Запорізький річковий порт, а також створено на базі інших підприємств окремі акціонерні товариства, а саме - Відкрите акціонерне товариство «Херсонський річковий порт», Відкрите акціонерне товариство «Миколаївський річковий порт», Відкрите акціонерне товариство «Дніпропетровський річковий порт».

Розпорядженням Кабінету Міністрів України №29-р від 25.01.2006 р. державне майно, яке не ввійшло до статутних фондів річкових портів і акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот», було передано до управління Мінтрансзв'язку (правонаступником якого є Міністерство інфраструктури України) згідно переліку.

На підставі вказаного розпорядження Кабінету Міністрів України Міністерством транспорту та зв'язку України видано наказ №86 від 31.01.2006 р., за яким державне майно підлягало передачі на баланс Державного підприємства «Адміністрація річкових портів».

У період з 2006 р. по 2007 р. між відповідачем 3 та Дочірнім підприємством «Миколаївський річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнім підприємством «Херсонський річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнім підприємством «Дніпропетровський річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнім підприємством «Запорізький річковий порт» АСК «Укррічфлот» було укладено договори управління державним майном.

20.04.2011 р. позачерговими загальними зборами акціонерів Державної акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот» прийнято рішення про припинення юридичної особи шляхом приєднання до ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот» дочірніх підприємств компанії, а саме - Дочірнього підприємства «Дніпропетровський річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнього підприємства «Запорізький річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнього підприємства «Миколаївський річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнього підприємства «Херсонський річковий порт» АСК «Укррічфлот».

У зв'язку з приєднанням річкових портів до ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот», протоколом наради з питань використання річковими портами державного майна, затвердженого 28.05.2012 р. Заступником директора Департаменту державної політики в галузі морського і річкового транспорт Міністерства інфраструктури України, зобов'язано ДП «Адміністрація річкових портів» в строк до 30.06.2012 р. підготувати пакет документів для ініціювання перед Кабінетом Міністрів України укладання договору (ів) управління майном між ДП «Адміністрація річкових портів» та ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот».

Спир у справі виник у зв'язку із неналежним, на думку позивача, виконанням відповідачем 3 зобов'язання з укладення договорів управління майном, що зумовило порушення його прав та унеможливило виконання обов'язків.

Як вбачається із матеріалів справи, ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот» є

секретар суду
А.О.Магланіш

правонаступником всього майна, прав та обов'язків річкових портів - Дочірнього підприємства «Дніпропетровський річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнього підприємства «Запорізький річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнього підприємства «Миколаївський річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнього підприємства «Херсонський річковий порт» АСК «Укррічфлот» (в тому числі, право на використання гідротехнічних споруд).

З метою забезпечення функціонування інфраструктури водного транспорту, виконання зобов'язань, що встановлені положеннями Міжнародного кодексу з управління безпекою мореплавства та Міжнародного кодексу з охорони суден та портових засобів, а також з метою задоволення виробничих потреб ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот», на базі майна ліквідованих річкових портів були створенні відокремлені структурні підрозділи компанії, а саме філії Публічного акціонерного товариства «Судноплавна компанія «Укррічфлот»: Дніпропетровський річковий порт, «Запорізький річковий порт», «Нікопольський річковий порт», «Миколаївський річковий порт», «Херсонський річковий порт».

Відповідно до ст. 27 Закону України «Про транспорт» до складу річкового транспорту входять підприємства річкового транспорту, що здійснюють перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти, порти і пристані, судна, суднобудівні заводи, ремонтно-експлуатаційні бази, підприємства шляхового господарства тощо, незалежно від форм власності.

Стаття 28 Закону України «Про транспорт» відносить у сукупності до складу земель річкового транспорту: порти, спеціалізовані причали, пристані і затони з усіма технічними спорудами та устаткуваннями, що обслуговують річковий транспорт, пасажирські вокзали, павільйони і причали, берегоукріплювальні споруди й насадження, будівлі, берегові навігаційні знаки та інші споруди для обслуговування водних шляхів, інші об'єкти, що забезпечують роботу річкового транспорту.

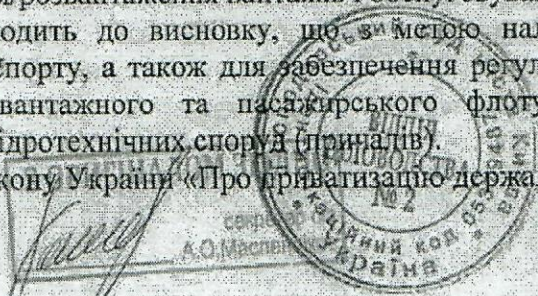
Таким чином, позивач є підприємством річкового транспорту, а відповідно до ч. 1 ст. 12 Закону України «Про транспорт» підприємства транспорту зобов'язані забезпечувати: потреби громадян, підприємств і організацій у перевезеннях; обслуговування пасажирів під час довготривалих перевезень доброякісною питною водою, харчуванням, можливість задоволення інших біологічних потреб; якісне і своєчасне перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти; виконання державних завдань (контрактів) щодо забезпечення потреб оборони і безпеки України; безпеку перевезень; безпечні умови перевезень; запобігання аваріям і нещасним випадкам, усунення причин виробничого травматизму; охорону навколишнього природного середовища від шкідливого впливу транспорту; права на пільги громадян щодо користування транспортом.

До функцій філій позивача, зазначених в п. 2.3 положень про кожну з таких філій, зокрема, належить: виконання вантажно-розвантажувальних робіт на вантажних районах порту, пристанях, причалах, як власних, так і контрагентів; приймання, видача та зберігання вантажів, в тому числі паливно-мастильних матеріалів; здійснення внутрішніх та міжнародних перевезень пасажирів та вантажів всіма видами транспорту, агентування та фрахтування морського та торгового флотів; агентування та фрахтування повітряних, морських і річкових суден; надання послуг з внутрішніх і міжнародних перевезень пасажирів, вантажів повітряним транспортом; надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом та змішаним транспортом «річка-море»; надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом; надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом, тощо.

Відповідно до розділу III «Порти, пристані, вантажне і комерційне господарство» Статуту внутрішнього водного транспорту Союзу РСР від 15.10.1955 р. для забезпечення виконання вищенаведених завдань позивач повинен мати вантажні причали та інші необхідні споруди та устаткування для завантаження/розвантаження вантажів і обслуговування пасажирів.

Таким чином суд приходять до висновку, що з метою належного функціонування інфраструктури водного транспорту, а також для забезпечення регулярного судноплавства та ефективного використання вантажного та пасажирського флоту, у позивача виникла необхідність у використанні гідротехнічних споруд (причалів).

Згідно з п. г) ч. 2 ст. 5 Закону України «Про приватизацію державного майна» (в редакції,

чинній на момент створення позивача) приватизації не підлягають об'єкти, що мають загальнодержавне значення, а також казенні підприємства. До об'єктів, що мають загальнодержавне значення, відносяться майнові комплекси підприємств, їх структурних підрозділів, основним видом діяльності яких є виробництво товарів (робіт, послуг), що мають загальнодержавне значення, зокрема, акваторії портів, причали всіх категорій і призначень, причальні у портах і гідрографічні споруди, набережні причалів, захисні споруди та системи сигналізації, портові системи інженерної інфраструктури та споруди зв'язку, енерговодопостачання та водовідведення, автомобільні дороги та залізничні колії (до першого розгалуження за межами території порту), навчальний та гідрографічний флот, майнові комплекси судноплавних інспекцій.

Відтак, на момент створення ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот» гідротехнічні споруди (причали) належали до об'єктів державної власності, приватизація яких згідно приписам Закону України «Про приватизацію державного майна» заборонена, та знаходилися в управлінні Мінтрансзв'язку згідно розпорядженням Кабінету Міністрів України №29-р від 25.01.2006 р.

Крім того, згідно ч. 2 ст. 4 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» не можуть бути об'єктами оренди об'єкти державної власності, що мають загальнодержавне значення і не підлягають приватизації відповідно до частини другої статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна», а також об'єкти, включені до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, затвердженого Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», які випускають підакцизну продукцію, крім цілісних майнових комплексів, які випускають підакцизну продукцію, переданих в оренду до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про оренду державного та комунального майна» від 29 червня 2004 року.

Отже, спірні об'єкти нерухомого майна не могли бути передані ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот» в оренду.

Твердження відповідача І про те, що у позивача відсутнє право на встановлення сервітуту, оскільки існує можливість задоволення його інтересів шляхом укладення договорів управління майном, судом відхиляється з огляду на наступне.

Із матеріалів справи вбачається, що на підставі розпорядження Кабінету Міністрів України №29-р від 25.01.2006 р. Міністерством транспорту та зв'язку України видано наказ №86 від 31.01.2006 р., за яким державне майно, яке не ввійшло до статутних фондів річкових портів і Акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот» підлягало передачі на баланс Державного підприємства «Адміністрація річкових портів».

У період з 2006 р. по 2007 р. між відповідачем 3 та Дочірнім підприємством «Миколаївський річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнім підприємством «Херсонський річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнім підприємством «Дніпропетровський річковий порт» АСК «Укррічфлот», Дочірнім підприємством «Запорізький річковий порт» АСК «Укррічфлот» було укладено договори управління державним майном.

Тобто, договори управління спірним нерухомим майном були укладені між відповідачем 3 та річковими портами, правонаступником яких стало ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот».

Матеріалами справи (протокол наради з питань використання річковими портами державного майна, затверджений 28.05.2012 р. Заступником директора Департаменту державної політики в галузі морського і річкового транспорт Міністерства інфраструктури України) підтверджується, що відповідача 3 в строк до 30.06.2012 р. було зобов'язано підготувати пакет документів для ініціювання перед Кабінетом Міністрів України укладання договору (ів) управління майном між ДП «Адміністрація річкових портів» та ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот».

Відповідно до ст. 33 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу.

Секретар
А.О.Маслянич

Дніпропетровський суд
№2

Матеріали справи не містять, а відповідачами не надано належних та допустимих доказів в розумінні ст.ст. 32, 33 Господарського процесуального кодексу України на підтвердження підготування необхідних документів з метою укладення між позивачем та ДП «Адміністрація річкових портів» договорів управління спірним майном.

За таких обставин, суд приходить до висновку, що виробничі потреби позивача та виконання ним функцій транспортного підприємства не можуть бути задоволені в інший спосіб, ніж шляхом встановлення сервіту на зазначені гідротехнічні споруди.

Крім того суд не може погодитися з доводами відповідачів про те, що наявність чинних договорів управління майном, які укладені між ДП «Адміністрація річкових портів» та ДП «Херсонський річковий порт» АСК «Укррічфлот», ДП «Запорізький річковий порт» АСК «Укррічфлот», ДП «Миколаївський річковий порт» АСК «Укррічфлот», ДП «Дніпропетровський річковий порт» АСК «Укррічфлот», унеможливує встановлення сервіту на гідротехнічні споруди, з огляду на таке.

Відповідно до ст. 401 Цивільного кодексу України право користування чужим майном (сервітут) може бути встановлене щодо земельної ділянки, інших природних ресурсів (земельний сервітут) або іншого нерухомого майна для задоволення потреб інших осіб, які не можуть бути задоволені іншим способом.

Згідно частинами 1 та 3 статті 402 Цивільного кодексу України сервітут може бути встановлений договором, законом, заповітом або рішенням суду. У разі недосягнення домовленості про встановлення сервіту та про його умови спір вирішується за позовом особи, яка вимагає встановлення сервіту.

Суд відзначає, що сервітут – це право, яке встановлюється в інтересах однієї особи за рахунок власника майна або іншої особи, яка володіє ним на законних підставах. Підставою для встановлення сервіту є наявність обставин, які свідчать про те, що особа, яка зацікавлена у встановленні сервіту, не може задовольнити потреби за рахунок власного майна.

В той же час, сервітут тягне певне обмеження прав власності особи, на майно якої встановлений сервітут. Власник майна має право володіти, користуватися і розпоряджатися своїм майном, але в межах, не обтяжених сервітутом. Це означає, що спочатку майном користується суб'єкт сервітутного права, а потім власник майна.

Відтак, виконання позивачем завдань порту без гідротехнічних споруд є неможливим, і потреби останнього та виконання ним функцій транспортного підприємства не можуть бути задоволені в інший спосіб, ніж шляхом встановлення сервіту на гідротехнічні споруди, оскільки обсяг прав, якими позивач наділений відповідно до договорів управління майном є суттєво менший, ніж обсяг сервітутних прав, які необхідні позивачу для виконання покладених на нього чинним законодавством обов'язків щодо забезпечення безпеки судноплавства та виконання функцій транспортного підприємства.

Стосовно розміру плати, що підлягає внесенню за користування нерухомим майном, суд відзначає наступне.

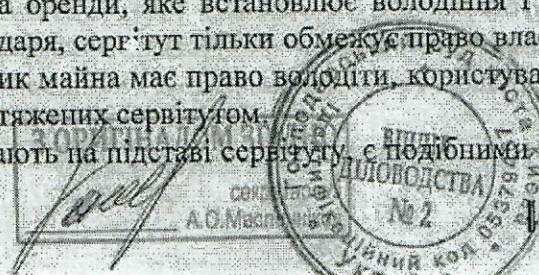
Відповідно до п. 3 ст. 403 Цивільного кодексу України особа, яка користується сервітутом, зобов'язана вносити плату за користування майном, якщо інше не встановлено договором, законом, заповітом або рішенням суду.

Разом з тим, чинним законодавством України не визначений порядок і розмір такої плати.

Відповідно до ч. 1 ст. 8 Цивільного кодексу України, якщо цивільні відносини не врегульовані цим Кодексом, іншими актами цивільного законодавства або договором, вони регулюються тими правовими нормами цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, що регулюють подібні за змістом цивільні відносини (аналогія закону).

Суд відзначає, що за своїм правовим змістом сервітут є правом обмеженого користування. Поряд з правом оренди сервітут є також одним з речових прав, однак значно вужчий за обсягом своїх прав. На відміну від права оренди, яке встановлює володіння і користування майном протягом його дії виключно орендаря, сервітут тільки обмежує право власності особи, на майно якої встановлено сервітут. Власник майна має право володіти, користуватися і розпоряджатися своїм майном, але в межах, не обтяжених сервітутом.

Отже, відносини, які виникають на підставі сервіту, є подібними за змістом до відносин

оренди та спрямовані на задоволення тих чи інших потреб і тій чи іншій речі без набуття права власності на неї.

Таким чином суд дійшов висновку, що при визначенні плати за сервітут, відповідно до положення ч. 1 ст. 8 Цивільного кодексу України, до зазначених правовідносин можуть бути застосовані положення Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України №786 від 04.10.1995 р. (надалі – «Методика»).

Відповідно до п. 1 Методики її розроблено з метою створення єдиного організаційно-економічного механізму справляння плати за оренду цілісного майнового комплексу державного підприємства, організації, їх структурних підрозділів (філії, цеху, дільниці)* та окремого індивідуально визначеного майна державного підприємства, організації, закріпленого за військовими частинами, закладами, установами та організаціями Збройних Сил, інших військових формувань, органами, підрозділами, закладами та установами Держспецв'язку, рухомого та нерухомого військового майна (за винятком озброєння, боєприпасів, бойової та спеціальної техніки), а також майна, що не увійшло до статутного фонду господарського товариства, створеного у процесі приватизації (корпоратизації).

Суд відзначає, що спірне нерухоме майно (гідротехнічні споруди) не входить до переліку нерухомого майна за цільовим призначенням, встановленого Додатком 2 до Методики, а тому у даному разі застосовується орендна ставка за інше використання нерухомого майна (п. 29 Додатку 2 до Методики) у розмірі 15%.

За таких обставин суд вважає за можливе встановити, що ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот» має вносити річну плату за користування майном у розмірі 15 %, що встановлюється на підставі критеріїв викладених у Методикі.

Крім того, пунктом 1 Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14.04.2004 р. №467 (надалі – «Положення»), передбачено, що Єдиний реєстр об'єктів державної власності є автоматизованою системою збирання, обліку, накопичення, оброблення, захисту та надання інформації про нерухоме майно, у тому числі передане в оренду, лізинг, концесію або заставу державних підприємств, їх об'єднань, установ та організацій, а також корпоративні права держави та державне майно, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, створених у процесі приватизації та корпоратизації.

Відповідно до п. 2 Положення реєстр формується Фондом державного майна за участю Держкомстату, Державної податкової адміністрації, НКЦПФР, Держпідприємництва, Держземагентства, Антимонопольного комітету та інших органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності, шляхом об'єднання на єдиних методологічних засадах інформаційних систем з метою: ведення обліку об'єктів державної власності; створення умов для оптимізації кількості підприємств державного сектору економіки, використання об'єктів державної власності; проведення моніторингу структурних змін у державному секторі економіки; здійснення контролю за ефективним використанням об'єктів державної власності; забезпечення реалізації управлінських рішень, відкритості та прозорості інформування у державному секторі економіки.

Пунктом 8 Положення передбачено, що накопичення, аналіз, поповнення, зберігання і захист даних Реєстру та контроль за достовірністю і доступом до них здійснюється Фондом державного майна. Дані про об'єкти державного майна, внесені до Реєстру, поновлюються щокварталу Фондом державного майна за участю органів, зазначених у пункті 2 цього Положення.

Спільним наказом Фонду державного майна України та Державного комітету статистики України від 23.03.2005 р. №623/79, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 4 травня 2005 р. за №465/10745, затверджено структуру Єдиного реєстру об'єктів державної власності, якою передбачено, що до інформаційної частини щодо державного майна підлягають внесенню дані щодо нерухомого майна, відповідно до Державного реєстру прав на нерухоме майно та їх обмежень.

Пунктом 2 частини 1 статті 4 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на

нерухоме майно та їх обтяжень» встановлено, що обов'язковій державній реєстрації підлягають речові права та обтяження на нерухоме майно, розміщене на території України, що належить фізичним та юридичним особам, державі в особі органів, уповноважених управляти державним майном, іноземцям та особам без громадянства, іноземним юридичним особам, міжнародним організаціям, іноземним державам, а також територіальним громадам в особі органів місцевого самоврядування, а саме:

- право володіння; право користування (сервітут); право користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис); право забудови земельної ділянки (суперфіцій); право господарського відання; право оперативного управління; право постійного користування та право оренди земельної ділянки; право користування (найму, оренди) будівлею або іншими капітальними спорудами, їх окремими частинами; іпотека; довірче управління майном.

Відтак, приписами чинного законодавства України на Фонд державного майна України покладено обов'язок щодо внесення до Єдиного реєстру об'єктів державної власності інформації про наявний сервітут.

За таких обставин, суд приходить до висновку про необхідність повного задоволення позовних вимог Публічного акціонерного товариства «Судноплавна компанія «Укррічфлот» про встановлення сервітуту.

Відповідно до вимог ст. 49 Господарського процесуального кодексу України судові витрати покладаються на відповідачів.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 49, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, суд—

ВИРІШИВ:

1. Позовні вимоги Публічного акціонерного товариства «Судноплавна компанія «Укррічфлот» задовольнити повністю.

2. Встановити Публічному акціонерному товариству «Судноплавна компанія «Укррічфлот» (04071, м. Київ, вул. Електриків, 8; ідентифікаційний код 00017733) сервітут щодо наступних об'єктів нерухомого майна:

№	Назва майна	Місцезнаходження майна	Реєстровий номер майна відповідно до єдиного реєстру об'єктів державної власності	Інв. №	Дата введення в експлуатацію або побудови
Миколаївська область					
1	Причал вантажний №6 135 п/м	м. Миколаїв, вул. Проектна, 11	33404067.30.ЛКУ ОРМ035	20040	1988
2	Причал вантажний №3 139 п/м	м. Миколаїв, вул. Проектна, 11	33404067.31.ЛКУ ОРМ036	20070	1968
3	Причал вантажний №2 157,5 п/м	м. Миколаїв, вул. Проектна, 11	33404067.32.ЛКУ ОРМ037	20069	1968
4	Причал вантажний №1 183 п/м	м. Миколаїв, вул. Проектна, 11	33404067.33.ЛКУ ОРМ038	20068	1968
5	Причал пункту приймання фекалій	м. Миколаїв, вул. Проектна, 11	33404067.34.ЛКУ ОРМ039	20035	1971
Дніпропетровська область					
6	Кормопідійомник ДП-6	м. Дніпропетровськ, вул. Амур-Гавань, 11	33404067.49.ЛКУ ОРМ056	1621	1991
7	Набережна	м. Дніпропетровськ, пл. Десантників, 5	33404067.50.ЛКУ ОРМ057	1	1934
8	Стаціонарні	м. Дніпропетровськ,	33404067.51.ЛКУ ОРМ058	302	1953

секретар
А.О.Масленнік

*1*5144078*1*

9	Стационарні транспортери	м. Дніпропетровськ, вул. Амур-Гавань, 11	33404067.52.ЛКУ ОРМ059	303	1953
10	Причал для ремонту флоту	м. Дніпропетровськ, вул. Амур-Гавань, 11	33404067.59.ЛКУ ОРМ066	176	1974
11	Причали району відстою пасажирського флоту	м. Дніпропетровськ, вул. Амур-Гавань, 11	33404067.62.ЛКУ ОРМ069	300	1975
12	Бичок вугільної естакади	м. Дніпропетровськ, вул. Амур-Гавань, 11	33404067.70.ЛКУ ОРМ077	27	1952
13	Набережна	м. Дніпропетровськ, вул. Набережно-Заводська, 64	33404067.71.ЛКУ ОРМ078	61	1936
14	Бичок вугільної естакади	м. Дніпропетровськ, вул. Амур-Гавань, 11	33404067.72.ЛКУ ОРМ079	28	1952
15	Вугільні причали	м. Дніпропетровськ, вул. Амур-Гавань, 11	33404067.73.ЛКУ ОРМ080	301	1976-1983
16	Причал прийому суден	м. Дніпропетровськ, вул. Амур-Гавань, 11	33404067.238.ЛКУ ОРМ269	307	1975
17	Наземна галерея похилам	м. Дніпропетровськ, вул. Амур-Гавань, 11	33404067.55.ЛКУ ОРМ062	31	1952
18	Наземна галерея похилам	м. Дніпропетровськ, вул. Амур-Гавань, 11	33404067.56.ЛКУ ОРМ063	32	1952
Запорізька область					
19	Причальна стінка	м. Дніпрорудне	33404067.172.ЛКУ ОРМ188	0277	1978
20	Мол	м. Запоріжжя, вул. Леонова, 1-а, 1-й вантажний район	33404067.177.ЛКУ ОРМ193	0262	1946
21	Причал №1	м. Запоріжжя, вул. Леонова, 1-а, 1-й вантажний район	33404067.164.ЛКУ ОРМ178	0263	1934
22	Причал №2	м. Запоріжжя, вул. Леонова, 1-а, 1-й вантажний район	33404067.165.ЛКУ ОРМ179	0265	1934
23	Причал №3	м. Запоріжжя, вул. Леонова, 1-а, 1-й вантажний район	33404067.166.ЛКУ ОРМ180	0264	1931-1932
24	Причал №4	м. Запоріжжя, вул. Леонова, 1-а, 1-й вантажний район	33404067.167.ЛКУ ОРМ181	0260	1934, 1984
25	Причал №5	м. Запоріжжя, вул. Леонова, 1-а, 1-й вантажний район	33404067.168.ЛКУ ОРМ182	0259	1946
26	Причал №6	м. Запоріжжя, вул. Леонова, 1-а, 1-й вантажний район	33404067.169.ЛКУ ОРМ185	0257	1975-1979
27	Причал №7	м. Запоріжжя, вул. Леонова, 1-а, 1-й вантажний район	33404067.170.ЛКУ ОРМ186	0320	1991
28	Контейнерний причал №3	м. Запоріжжя, вул. Глісерна, 26-а, Крива бухта	33404067.171.ЛКУ ОРМ187	0287	1957

29	Берегоукріплення судноремонтних майстерень	Дніпропетровська обл., м. Нікополь, вул. Крупської, 26	33404067.163.ЛКУ ОРМ177	104	1956
30	Набережний причал	Дніпропетровська обл., м. Нікополь	33404067.173.ЛКУ ОРМ189	101	1954
31	Дамба	Дніпропетровська обл., м. Нікополь, вул. Крупської, 26	33404067.176.ЛКУ ОРМ192	100	1956
Херсонська область					
32	Естакада Гопри	Херсонська обл., Голопристанський р-н, м. Гола Пристань	33404067.113.ЛКУ ОРМ125	00002018	1978
33	Берегоукріплення вантажних причалів	Херсонська обл., Голопристанський р-н, м. Гола Пристань	33404067.114.ЛКУ ОРМ126	00001066	1966
34	Вантажний причал м. Гопри	Херсонська обл., Голопристанський р-н, м. Гола Пристань	33404067.116.ЛКУ ОРМ128	00001065	1965
35	Причал паромної переправи	Херсонська обл., Голопристанський р-н, м. Гола Пристань	33404067.117.ЛКУ ОРМ129	00001062	1966
36	Вантажні причали з/б №4, №5, №6, №7	м. Херсон, пл. Одеська, 6	33404067.107.ЛКУ ОРМ119	00000008	1988
37	Вантажний причал №1	м. Херсон, пл. Одеська, 6	33404067.110.ЛКУ ОРМ122	10001019	2000 (1946)
38	Вантажний причал №2	м. Херсон, пл. Одеська, 6	33404067.111.ЛКУ ОРМ123	20001019	2000 (1946)
39	Вантажний причал №3	м. Херсон, пл. Одеська, 6	33404067.112.ЛКУ ОРМ124	30001019	2000 (1946)

3. Встановити, що Публічне акціонерне товариство «Судноплавна компанія «Укррічфлот» (04071, м. Київ, вул. Електриків, 8; ідентифікаційний код 00017733) з моменту набрання чинності рішенням суду набуває наступних прав щодо користування майном:

- право безперешкодного користування майном, щодо якого встановлено сервітут для здійснення основної діяльності, а саме: виконання вантажно-розвантажувальних робіт на вантажних районах порту, пристанях, причалах, як власних, так і контрагентів; приймання, видача та зберігання вантажів, в тому числі паливно-мастильних матеріалів; здійснення внутрішніх та міжнародних перевезень пасажирів та вантажів всіма видами транспорту, агентування та фрахтування морського та торгового флотів; агентування та фрахтування повітряних, морських і річкових суден; надання послуг з внутрішніх і міжнародних перевезень пасажирів, вантажів повітряним транспортом; надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом та змішаним транспортом «річка-море»; надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом; надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом; виконання робіт з ремонту, переобладнання, модернізації кораблів та суден, плавзасобів, будівництво важких плавучих кранів та суден інших типів та призначення, виготовлення виробів машинобудування, суднового, загально промислового та іншого призначення, нестандартного обладнання, відливки, штамповки, товарів народного споживання з високою якістю та властивостями, що відповідають попиту споживачів; виконання комплексу робіт з виготовлення та ремонту підійомно-транспортного та іншого нестандартного обладнання; виконання комплексу робіт з очищення та фарбування суден, металевих каркасів, цистерн, танків, резервуарів, тощо; очищення поверхні акваторії порту від забруднень; організація прийому нафтопродуктів,

*15144078*1*

стічних вод, лояльних (підстанцевих) вод з об'єктів, що ремонтуються та інших об'єктів; послуги з надання механізованих вантажних причалів під стоянку та відстій кораблів та суден, а також виконання функцій портосховища; нафтоперевалювальні роботи; виконання монтажних та ремонтних робіт електричних кабелів різної напруги та трансформаторних підстанцій; виконання монтажних, ремонтних та пусконаладжувальних робіт для технологічного обладнання, вантажопідйомних засобів, механізмів та вентиляційних систем; перевірка конструкторсько-технологічних засобів електрозахисту кораблів та контролю захисту суден від електрокорозії; проектування спеціальних об'єктів; проєктні роботи з будівництва споруд та будівель виробничого призначення, соціально-побутового, житлового призначення, а також інженерних комунікацій до них; здійснення всіх видів загально-будівельних робіт; виконання ремонтних, монтажних, будівельних робіт, ремонтних робіт будівель промислового та цивільного призначення, а також інженерних комунікацій до них; організація та надання транспортно-експедиційних послуг під час перевезення вантажів різними видами транспорту (морським, автомобільним, річним та залізничним) в тому числі і в зовнішньоекономічній діяльності; вантажно-розвантажувальні роботи та транспортно-складська діяльність; послуги з прийому, передачі, накопичення, сортування, комплектування, доопрацювання вантажів; фрахтування національних та іноземних суден; облік вантажів, та інші види діяльності, необхідні для виконання робіт з транспортно-експедиційного обслуговування; виконання буксирувальних та водолазних робіт, зокрема в доках; пошук (розвідка) корисних копалин, видобування корисних копалин; проведення днопоглиблювальних робіт на землях водного фонду; операції у сфері поводження з небезпечними відходами; надання послуг на СЛПІ на надання послуг по докуванню суден стороннім організаціям;

-право використовувати майно для вивантаження, навантаження, складання та зберігання піску, каміння, щебеню, інших будівельних матеріалів, а також будь-яких інших вантажів;

-право здійснювати власними силами та за власний рахунок ремонти, усунення окремих несправностей і пошкоджень майна, проходження технічних оглядів, розробку та погодження технічної документації, отримання відповідних документів щодо придатності майна до експлуатації за призначенням у випадках, коли власник (володілець, орган управління, балансоутримувач) не здійснює таких дій своєчасно або коли за обставинами такі дії повинні бути здійснені невідкладно для забезпечення безперебійної роботи ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот» з наступним відшкодуванням за рахунок власника (володільца, органу управління, балансоутримувача) обґрунтованих витрат, понесених ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот» у зв'язку з виконанням таких дій, у порядку, передбаченому законодавством;

-право вступати у відносини з контролюючими органами та службами, класифікаційними товариствами та іншими особами як експлуатуюча організація щодо підтримання експлуатаційної придатності майна, пред'явлення майна до оглядів і обстежень, надання та отримання відповідних документів;

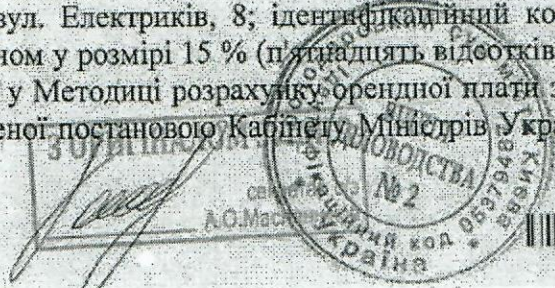
-право встановлювати в межах компетенції експлуатуючої організації правила поведінки третіх осіб (судновласників, капітанів суден та членів судових команд, вантажовідправників, вантажоодержувачів та їх представників, пасажирів, працівників/представників інших підприємств, установ та організацій тощо) при здійсненні будь-яких дій, бездіяльності, операцій на причалах, біля причалів та іншого майна;

-право встановлювати і обслуговувати навігаційні знаки, стовпчики, вогні, будь-які інші попереджувальні знаки та оголошення для забезпечення безпеки судноплавства тощо;

-право вчиняти всі дії, що можуть бути необхідними для роботи ПАТ «Судноплавна компанія «Укррічфлот».

4. Сервітут встановлюється на 49 років.

5. Встановити, що Публічне акціонерне товариство «Судноплавна компанія «Укррічфлот» (04071, м. Київ, вул. Електриків, 8; ідентифікаційний код 00017733) вносить річну плату за користування майном у розмірі 15 % (п'ятнадцять відсотків), що встановлюється на підставі критеріїв викладених у Методиці розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.1995 р. за №786.

6. Встановити, що даний сервітут не підлягає відчуженню.
7. Встановити, що сервітут не позбавляє власника майна права володіння, користування та розпорядження майном.

8. Встановити, що сервітут зберігає чинність у разі переходу до інших осіб права власності (господарського відання, оперативного управління) чи зміни органу управління майном, поділу майна, перейменування майна, об'єднання в один інвентарний об'єкт з іншим майном, зміни поштової адреси, зміни інвентарного номеру, а також у разі поєднання в одній особі власника майна та володільця майна.

9. Встановити, що збитки, завдані Публічним акціонерним товариством «Судноплавна компанія «Укррічфлот» (04071, м. Київ, вул. Електриків, 8; ідентифікаційний код 00017733) власникові (володільцеві) майна, відшкодовуються на загальних підставах.

10. Встановити, що збитки, завдані порушенням власником та/або володільцем прав Публічного акціонерного товариства «Судноплавна компанія «Укррічфлот» (04071, м. Київ, вул. Електриків, 8; ідентифікаційний код 00017733), встановлені цим сервітутом, відшкодовуються на загальних підставах.

11. Стягнути з Міністерства інфраструктури України (01135, м. Київ, пр. Перемоги, 14; ідентифікаційний код 37472062) на користь Публічного акціонерного товариства «Судноплавна компанія «Укррічфлот» (04071, м. Київ, вул. Електриків, 8; ідентифікаційний код 00017733) судовий збір у розмірі 2 580 (дві тисячі п'ятсот вісімдесят) грн. 75 коп. Видати наказ.

12. Стягнути з Фонду державного майна України (01601, м. Київ, вул. Кутузова, 18/9; ідентифікаційний код 00032945) на користь Публічного акціонерного товариства «Судноплавна компанія «Укррічфлот» (04071, м. Київ, вул. Електриків, 8; ідентифікаційний код 00017733) судовий збір у розмірі 2 580 (дві тисячі п'ятсот вісімдесят) грн. 75 коп. Видати наказ.

13. Стягнути з Державного підприємства «Адміністрація річкових портів» (04071, м. Київ, вул. Електриків, 14; ідентифікаційний код 33404067) на користь Публічного акціонерного товариства «Судноплавна компанія «Укррічфлот» (04071, м. Київ, вул. Електриків, 8; ідентифікаційний код 00017733) судовий збір у розмірі 2 580 (дві тисячі п'ятсот вісімдесят) грн. 75 коп. Видати наказ.

14. Стягнути з Державного підприємства «Херсонський морський торговельний порт» (73000, м. Херсон пр. Ушакова, 4; ідентифікаційний код 01125695) на користь Публічного акціонерного товариства «Судноплавна компанія «Укррічфлот» (04071, м. Київ, вул. Електриків, 8; ідентифікаційний код 00017733) судовий збір у розмірі 2 580 (дві тисячі п'ятсот вісімдесят) грн. 75 коп. Видати наказ.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Повне рішення складено 09.08.2013 р.

Суддя

В.П. Босній

